

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดกิจการธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย
การกำหนดกิจการธนาคารแห่งประเทศไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติ
ธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดกิจการธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดกิจการธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดกิจการธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ธุรกิจประเภทที่พึงเป็นงานของธนาคารกลางอันธนาคารแห่งประเทศไทยประกอบได้ คือ

(๑) การออกและจัดการ รวมตลอดถึงพิมพ์ธนบัตรบัตรธนาคารและสิ่งพิมพ์อื่นที่รัฐมนตรีเห็นชอบ และการจัดการทุนสำรองดั่งบัญญัติไว้ในหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๒) การรับเงินฝากประจำหรือกระแสรายวันโดยไม่จ่ายดอกเบี้ย

(๓) การซื้อ ขาย และรับช่วงซื้อลดตัวแลกเปลี่ยนและตัวสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการค้าหรือพาณิชย์อันสุจริต มีลายมือชื่อของบุคคลที่พึงเชื่อถือสองคนหรือมากกว่า ลายมือชื่อหนึ่งต้องเป็นของธนาคารใดธนาคารหนึ่ง และถึงกำหนดใช้เงินภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันซื้อหรือรับช่วงซื้อลด โดยไม่รวมวันผ่อนเข้าด้วย

(๔) การซื้อ ขาย และรับช่วงซื้อลดตัวแลกเปลี่ยนและตัวสัญญาใช้เงินที่เกิดจากกิจการอุตสาหกรรม กสิกรรม การเลี้ยงสัตว์ การทำป่าไม้ การประมง การทำเหมืองแร่ การทำนาเกลือหรือการสาวไหมอันสุจริต มีลายมือชื่อของบุคคลที่พึงเชื่อถือสองคนหรือมากกว่า ลายมือชื่อหนึ่งต้องเป็นของธนาคารใดธนาคารหนึ่ง และถึงกำหนดใช้เงินภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบสองเดือนนับแต่วันซื้อหรือรับช่วงซื้อลด โดยไม่รวมวันผ่อนเข้าด้วย

(๕) การซื้อจากและขายให้แก่ธนาคารต่าง ๆ ซึ่งเงินปริวรรตต่างประเทศ

(๖) การมีเงินคงเหลือไว้ที่คลังของรัฐบาลและธนาคารอื่น ๆ และการรักษาเงินตามจำนวนที่เห็นสมควรไว้ที่คลังและ

ธนาคารนั้น ๆ เป็นเงินที่ต้องจ่ายคืนเมื่อเรียกหรือเมื่อได้บอกกล่าวล่วงหน้า หรือเมื่อถึงกำหนดเวลา

(๓) การให้กู้ยืมเงินโดยมีทรัพย์สินเป็นประกัน ดังต่อไปนี้

(ก) หลักทรัพย์ของรัฐบาล หรือหลักทรัพย์ที่รัฐบาลรับประกันต้นเงินและดอกเบี้ย

(ข) ทองคำ เงิน หรือเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในทองคำหรือเงิน

(ค) ตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงิน เท่าที่พึงซื้อหรือรับช่วงซ้อลดได้ตามอนุมาตรา (๓)

(ง) ตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงิน เท่าที่พึงซื้อหรือรับช่วงซ้อลดได้ตามอนุมาตรา (๔)

(จ) ตั๋วสัญญาใช้เงินของธนาคารใด ๆ ที่คำนวณด้วยเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในสิ่งของ อันได้ออนให้แก่หรือนำมาไว้กับธนาคารนั้น ๆ เป็นประกันเครดิตเงินสดหรือเงินเบิกเกินบัญชี ซึ่งตกลงกันไว้เพื่อการค้ำหรือพาณิชย์อันสุจริต

(ฉ) หลักทรัพย์ของรัฐบาลต่างประเทศ

การให้กู้ยืมเงินดังกล่าวแล้วต้องมีกำหนดระยะเวลาไม่เกินหกเดือน เว้นแต่การให้กู้ยืมเงินโดยมีทรัพย์สินตาม (ก) เป็นประกันนั้น ถ้ารัฐบาลเป็นผู้กู้โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย

ว่าด้วยการกู้เงิน ธนาคารจะให้กู้เป็นเงินตราไทยหรือเงิน
ปรีวรรตต่างประเทศ โดยมีกำหนดระยะเวลาไม่เกินกว่าที่
บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการกู้เงินก็ได้ และการให้กู้ยืมเงิน
โดยมีทรัพย์สินตาม (ง) เป็นประกันมีกำหนดระยะเวลาไม่เกิน
สิบสองเดือน

(๘) การให้รัฐบาลกู้ยืมเงินไม่มีประกัน โดยกระทรวง
การคลังเป็นผู้กู้ยืมเพื่อรายจ่ายที่อนุญาตไว้ในงบประมาณ
ธรรมดาเป็นจำนวนไม่เกินร้อยละสิบห้าแห่งรายจ่ายที่กล่าวนั้น
โดยต้องชำระคืนภายในสามเดือนต้นแห่งปีงบประมาณถัดไป

(๙) การออกตราฟัที่กำหนดให้ใช้เงินเมื่อทวงถาม ณ
สำนักงานหรือสำนักตัวแทนของธนาคารเอง

(๑๐) การเข้าซื้อซื้อ การซื้อ และการขายหลักทรัพย์ของ
รัฐบาลแห่งประเทศไทยและต่างประเทศ หลักทรัพย์ของสถาบัน
การเงินระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นสมาชิก ซึ่งรวม
ตลอดถึงตราสารที่ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติออก
ให้เป็นหลักฐานว่า ผู้ถือตราสารได้มีส่วนร่วมกัทบวงการ
ชำนัญพิเศษในการให้กู้เงินแก่รัฐบาลสมาชิก หรือองค์การของ
รัฐบาลสมาชิกของทบวงการชำนัญพิเศษตามจำนวนดังระบุไว้
ในตราสารนั้น และหลักทรัพย์ตราดังต่างประเทศ

เพื่อประโยชน์แห่งอนุมาตรานี้ หลักทรัพย์ที่รัฐบาลแห่งประเทศที่กล่าวแล้ว หรือสถาบันการเงินระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกได้รับประกันต้นเงินและดอกเบี้ยนั้น ให้ถือว่าเป็นหลักทรัพย์ของรัฐบาลนั้น ๆ หรือของสถาบันการเงินระหว่างประเทศนั้น

(๑๑) การรับรักษาเงิน หลักทรัพย์ และของมีค่าอย่างอื่น ๆ และการเก็บผลประโยชน์แห่งหลักทรัพย์ที่กล่าวมานั้น ไม่ว่าจะเป็ต้นเงินหรือดอกเบี้ย

(๑๒) การซื้อและขายทองคำและเงิน

(๑๓) การกู้ยืมเงินเพื่อธุรกิจของธนาคารเอง และการให้ประกันเงินกู้ยืมนั้น

(๑๔) การดำเนินกิจการเงินระหว่างประเทศโดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(๑๕) การขายและจำหน่ายเป็นตัวเงินซึ่งทรัพย์สินทั้งปวงไม่ว่าจะเป็นสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ ซึ่งตกเข้ามาอยู่ในครอบครองของธนาคารไม่ว่าโดยทางใด เป็นการรับสิทธิเรียกร้องใด ๆ ของธนาคารทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

(๑๖) การดำเนินการแห่งระบบหักบัญชีระหว่างธนาคาร

(๑๗) การรับและจ่ายเงินจำนวนต่าง ๆ เกี่ยวกับบัญชีฝากของกระทรวงการคลัง การทำการแลกเปลี่ยนเงิน การส่งเงินไปต่างประเทศ และกิจการธนาคารบรรดาที่เป็นของรัฐบาล และการออกและจัดการกู้เงินตั้งบัญชีไว้ ในหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๑๘) การทำการเป็นตัวแทนของรัฐบาลในกิจการประเภทใด ๆ ดังระบุต่อไปนี้

(ก) การซื้อและขายทองคำและเงิน

(ข) การซื้อ ขาย และโอนตั๋วแลกเงิน หลักทรัพย์และใบหุ้น

(ค) การเก็บผลประโยชน์แห่งหลักทรัพย์หรือใบหุ้นใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นตัวเงิน ดอกเบี้ย หรือเงินปันผล

(ง) การควบคุมและการรวมไว้ในแหล่งกลางซึ่งเงินปริวรรตต่างประเทศ

(จ) การทำกิจการอื่นใดของรัฐบาล ตามแต่รัฐบาลจะมอบหมายให้

(๑๙) กล่าวโดยทั่วไป การทำกิจการทั้งปวงที่เกี่ยวกับหรือเนื่องจากการใช้อำนาจหรือการปฏิบัติหน้าที่ของธนาคารตาม

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๔

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๑๐

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕
และพระราชกฤษฎีกา”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อ
ให้อำนาจธนาคารแห่งประเทศไทยประกอบธุรกิจให้สอดคล้องกับ
ภาวะเศรษฐกิจและการเงินในปัจจุบัน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand